

Átsegít

Lélek lángját gyújtja
ez az emberarcú táj.
Tó partján sétálva
sorakoznak melletted a fák.

Ledobnak egy-egy üzenő
levelet lábad elé,
ahogy emelkedik a Nap
a víz csillámló fénye fölé.

Játszik minden perc és
gondolat, az idő is délre szalad.
Vadludak gágogása az égen.
Az úton lassú lépted halad.

Cszozogva araszolsz a porban,
ősz sétál már a dombokon.
Átsegít, átemel, mint a
híd a mindennapi gondokon.

Csikós-Nagy Márton: Rokkant katona

(FOTÓ: KOVÁCS TIBOR)